

BRENNTORVPRODUKSJONEN I 1950.

Årets brenntorvstatistikk omfatter som vanlig alle landets fylker. Produksjonsoppgavene vedkommende stikkorvproduksjonen er innhentet gjennom fylkenes forsyningsnemnder, unntagen for Rogalands, Hordalands og Finnmarks vedkommende. For de to førstnevnte fylker har vi innsamlet oppgavene direkte fra forsyningsnemndene i de torvproduserende herreder. I Finnmark derimot er det fylkesmannen som på vår henvendelse har innsamlet oppgaver fra de enkelte herreders torvtilsynsmenn, med fylkets torvmester som mellomledd.

Når det gjelder maskintorvproduksjonen så har Myrselskapet — såvidt vi vet — hatt kontakt med alle landets maskintorvanlegg siden brenntorvkampanjen begynte i 1940. Oppgaver over årets produksjon av maskintorv, som er gått sterkt tilbake de senere år, har vi derfor som vanlig innhentet direkte fra maskintorvproduzentene.

I fire av landets fylker har det ikke vært produsert hverken stikkorv eller maskintorv i 1950.

Årets produksjonsresultat når det gjelder maskintorv må for øvrig bedømmes ut fra den kjennsgjerning at det ikke ble stilt satsgaranti for maskintorvproduksjonen i 1950 slik som tilfelle har vært i de senere år. Dette var nok den vesentligste grunn til at en rekke maskintorvanlegg ikke ble satt i gang våren 1950. En fryktet nemlig for avsetningsvanskeligheter, og torvprodusentene ville ikke alene ta risikoen ved å sette arbeid og kapital inn i en produksjon som de kunne risikere ikke å få avsatt. Hadde derimot avsetning av torva vært sikret fra våren av ved en garanti fra statens side, ville sikkert atskillig flere anlegg kommet i drift enn tilfelle har vært.

Når det derimot gjelder nedskrivningsbidrag for maskintorv og torvbriketter som omsettes til husoppvarming, så har dette vært ytet også for brenneterminen 1950—51. Reglene for disse nedskrivningsbidrag har vært de samme som i tidligere år. Det har heller ikke i år vært gitt statsstøtte i noen form til produksjon av stikkorv, som er den form for torvproduksjon som spiller den alt overveiende rolle i vårt land, nemlig i kystbygdene på Vestlandet, i Trøndelag og Nord-Norge.

Av forhold som har spilt inn på årets produksjonsresultat av stikkorv må nevnes de dårlige værforhold som en har hatt i Sør-Norge. Særlig vanskelig har bergingsforholdene vært i kystbygdene i Trøndelagsfylkene, men også i mange andre bygder sørover langs kysten har det vært meget vanskelig å få berget torva. I Nord-Norge derimot har værforholdene vært særlig gunstige, noe som for Troms fylkes vedkommende har resultert i en atskillig større brenntorvproduksjon enn i normale år. Ellers ligger årets produksjonsresultat atskillig under et normalårs for de fleste fylkers vedkommende. En

medvirkende årsak til dette har vært mangel på arbeidskraft i torvsesongen.

En fylkesvis oversikt over årets brenntorvproduksjon er tatt inn i tabell 1. Til sammenlikning er det i tabellen tatt med en rubrikk som viser den såkalte normale brenntorvproduksjon i årene før krigen, og likeså en del andre oppgaver som belyser tilbakegangen i brenntorvproduksjonen de siste årene.

Det ble i 1950 i hele landet produsert i alt 1.208.520 m³ brenntorv ifølge de innhentede oppgaver (rubrikk 4). Dette er 253.180 m³ eller 17,3 % mindre enn det en har regnet med som normal brenntorvproduksjon (rubrikk 6). Forrige år lå produksjonen 12,5 % under normalen, m. a. o. er det en ytterligere tilbakegang siste år på 4,8 % i forhold til normalen. Tilbakegangen fra 1949 til 1950 angitt i tall er 69.980 m³ (rubrikk 7).

Produksjonen av maskintorv (inklusive torvbriketter) utgjorde i 1950 bare 13.220 m³. Bare 14 anlegg har vært i drift siste år, og av disse var 4 stkr. bare små gårdsanlegg med en gjennomsnittlig produksjon av ca. 60 m³. Ved de øvrige anlegg var den gjennomsnittlige produksjon ca. 1.300 m³, med Myrselskapets brenntorvanlegg i Våler i Solør (forpakter Kristian Engebretsen) som største produsent (3.200 m³).

I tabellen, rubrikkene 8—10 er det tatt med oppgaver over antall maskintorvanlegg som har vært i drift henholdsvis 1943, 1949 og 1950. I hele landet var det i alt 81 anlegg som produserte maskintorv i 1943, og den samlede produksjon utgjorde vel 170.000 m³, hvorav det aller meste ble omsatt til husholdningsbrensel. I 1949 var tallet på anlegg helt nede i 23, med en samlet produksjon av ca. 25.000 m³. I år har det altså vært 14 anlegg i drift, med vel 13.000 m³ i samlet produksjon. At maskintorvproduksjonen, det vil for tiden stort sett si «salgsproduksjonen» av brenntorv, er gått så sterkt tilbake må inn- dragning av statsgarantien siste år, og for øvrig de vanskelige avsetningsforhold de 3—4 siste årene, ta hovedansvaret for. Men selv sagt har mangelen på tilgjengelig arbeidskraft også vært en sterkt medvirkende årsak. I Myrselskapet har vi advart sterkt mot å la produksjonen av maskintorv — og derved maskintorvanleggene — forfalle, men det har altså ikke lyktes å stanse denne uheldige utvikling. Å gjenreise brenntorvindustrien på kort varsel er nemlig ingen lett oppgave da en rekke ting forfaller ved å bli stående ubenyttet, og dessuten taper folk interessen for en næringsgren som synes å bli tillagt mindre betydning.

Vi skal i det følgende gi en fylkesvis oversikt over brenntorvproduksjonen med utgangspunkt i tabell 1. En del tall fra tidligere års brenntorvstatistikk vil også bli tatt med hvor dette antas å være av spesiell interesse.

Østfold: Her produseres ikke brenntorv under normale forhold, men under brenselkriser har særlig de store forekomstene av

Tabell 1. Fylkesvise oppgaver over brenntorvproduksjonen i 1950.

Fylke	Beregnet normal brenntorvproduksjon			Brenntorvproduksjon i 1950			Brenntorvproduksjon i 1950 i forhold til		Antall maskinorvanlegg i drift		
	I alt m ³	Herv maskinorv m ³	I alt m ³	Herv maskinorv m ³	Normal produksjon m ³	Fjorårets produksjon m ³	1943	1949	1950		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Østfold	—	—	4.200	4.200 ^{*)}	+ 4.200	÷ 5.700	5	3	2		
Akershus	—	—	—	—	—	—	5	—	—		
Hedmark	18.000	18.000	6.600	6.600	÷ 11.400	÷ 5.070	23	12	6		
Oppland	1.500	1.200	—	—	÷ 1.500	÷ 30	13	1	—		
Buskerud	500	400	1.330	1.330	+ 830	+ 130	4	1	1		
Vestfold	—	—	—	—	—	÷ 800	3	1	—		
Telemark	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Aust-Agder	—	—	—	—	—	—	1	—	—		
Vest-Agder	2.000	—	1.300	—	÷ 700	+ 300	—	—	—		
Rogaland	150.000	1.000	82.500	1.090	÷ 67.500	÷ 10.500	23	5	5		
Hordaland	130.000	—	65.000	—	÷ 65.000	÷ 20.800	2	—	—		
Sogn og Fjordane	50.000	—	35.000	—	÷ 15.000	—	—	—	—		
Møre og Romsdal	165.000	—	115.500	—	÷ 49.500	÷ 49.500	1	—	—		
Sør-Trøndelag	245.000	—	245.000	—	—	—	1	—	—		
Nord-Trøndelag	55.000	—	55.000	—	—	+ 1.100	—	—	—		
Nordland	380.000	—	342.000	—	÷ 38.000	÷ 19.000	—	—	—		
Troms	167.000	—	196.225	—	+ 29.225	+ 29.225	—	—	—		
Finnmark	97.700	—	58.865	—	÷ 38.835	+ 10.665	—	—	—		
I alt for riket	1.461.700	20.600	1.208.520	13.220	÷ 253.180	÷ 69.980	81	23	14		

*) Inklusive torvbruket omregnet etter 3 m³ pr. tonn bruket.

god brenntorv i søre delen av fylket (Idd og Aremark herreder) vært sterkt beskattet. I de siste årene har brenntorvproduksjonen avtatt ganske sterkt, den utgjorde i 1950 ca. 4.200 m³, hvori er innbefattet produksjonen av torvbriketter, omregnet etter 3 m³ maskintorv pr. tonn briketter. Tilbakegangen fra i fjor er 5.700 m³. Høyeste produksjon av brenntorv i Østfold under siste brenselskrise var det i 1943 med tilsammen 38.370 m³, hvorav 15.550 var stikktorv.

Akershus: I dette fylke er det vanligvis heller ikke noen brenntorvproduksjon, men under siste brenselskrise ble det produsert brenntorv også her. Det største kvantum brenntorv hadde man allerede i begynnelsen av brenselskrisen, nemlig i 1940 med i alt 6.310 m³, hvorav 4.100 m³ var stikktorv. Brenntorvproduksjonen her ble imidlertid avvirket høsten 1948, og i de siste 2 år har det ikke vært produsert brenntorv i Akershus.

Hedmark: Dette er et av de få fylker i det sørøstlige Norge hvor det produseres brenntorv også mellom brenselskrisene. Det er bygdealmeningene på Hedmark som gjennom en lengre årrekke har gått inn for produksjon av maskintorv tli delvis dekking av de bruksberettigedes brenselsbehov. Størrelsen av denne produksjon har vært oppgitt til ca. 18.000 m³ maskintorv. Under siste brenselskrise gikk også mange private i gang med brenntorvproduksjon, og i 1943 ble det ved 32 bedrifter produsert i alt 51.670 m³ torv, hvorav 2.220 m³ var stikktorv. I 1950 ble det bare produsert 6.600 m³ maskintorv i Hedmark ved 6 maskintorvanlegg. Grunnen til dette dårlige resultat oppgis delvis å være at flere almenninger ligger inne med torvbeholdninger fra tidligere år.

Oppland: Også her blir det normalt produsert en del brenntorv — anslagsvis 1.500 m³ — idet enkelte ysterier og høyfjellshoteller har hatt små maskintorv- eller stikktorvanlegg hvor de har produsert sitt eget brensel. Under siste brenselskrise ble det dessuten anlagt flere nye fabrikker. I 1943 var det 19 anlegg i drift i fylket med en samlet produksjon av 43.300 m³, hvorav 460 m³ var stikktorv. Torvproduksjonen har holdt seg noenlunde bra oppe helt til i fjor, men da var det bare et enkelt torvlag som holdt det gående. I år har det ikke vært noen torvproduksjon i det hele tatt i Oppland fylke.

Buskerud: Det ble i årene mellom 1. og 2. verdenskrig årlig produsert ca. 500 m³ torv her, bl. a. drev et meieri i Hemsedal eget maskintorvanlegg, og ved noen setrer ble det dessuten stukket litt torv. Under siste krig nådde torvproduksjonen høydepunktet i 1943 med en samlet produksjon av 9.490 m³, herav var 550 m³ stikktorv. Det har lyktes å holde liv i brenntorvproduksjonen i Buskerud hittil, men i 1950 ble det bare produsert 1.330 m³ maskintorv ved et enkelt anlegg i dette fylke.

Vestfold: Det er ikke noen brenntorvproduksjon i Vestfold i vanlige år, men under brenselskriser blir det vanligvis satt i gang maskintorvdrift ved noen få anlegg. I 1945 ble det således produsert

8.800 m³ maskintorv ved 3 anlegg, hvorav det ene var ganske lite. Senere er produksjonen gått sterkt tilbake, og i inneværende år ble det ikke produsert brenntorv i Vestfold.

Telemark: Her er ingen brenntorvproduksjon i normale år og bare unntagelsesvis under brenselskriser. Eksempelvis kan nevnes at det bare i de aller første år under siste krig ble stukket litt torv i fylket, nemlig 700 m³ stikktorv i 1940, de senere år atskillig mindre. Brenntorvdriften ved de nevnte anlegg ble avviklet allerede i 1943, og senere er ingen nye anlegg kommet i gang.

Aust-Agder: Det produseres ikke torv i dette fylke under normale forhold, og bare ubetydelige mengder under brenselskriser. I 1940 ble det satt i gang drift ved et maskintorv- og et stikktorv-anlegg hvor produksjonen holdt seg til og med 1943, men senere har driften vært innstilt. Størst produksjon ble oppnådd i 1943 med til sammen 1.000 m³, hvorav $\frac{2}{3}$ var stikktorv. Tidligere år hadde maskintorven vært dominerende. Senere har det vært tilløp til torvtaking på en enkelt myr, men i de siste 2 år har all brenntorvdrift vært innstilt.

Vest-Agder: Her stikkes det torv også mellom brenselskrisene. Gjennomsnittlig har det vært produsert ca. 2.000 m³ stikktorv pr. år, største delen på Lista, men også en del i Gyland, Kvinesdal m. fl. herreder. Det var ikke noen krigsbetont økning av brenntorvproduksjonen her under siste brenselskrise, snarere tvert om. På Lista er torvressursene nå sterkt redusert, og mangel på arbeidshjelp har nok også gjort seg gjeldende. I 1950 anslåes brenntorvproduksjonen til ca. 1.300 m³ i Vest-Agder.

Rogaland: Den normale brenntorvproduksjon i dette fylke før krigen har vært anslått til ca. 150.000 m³, hvorav alt vesentlig har vært stikktorv. Under siste krig ble brenntorvproduksjonen betraktelig øket, den nådde i 1942 ca. 412.500 m³, hvorav 37.220 m³ var maskintorv. Det ble da solgt betydelige mengder brenntorv fra bygdene til byene Haugesund, Stavanger og Sandnes, og til industri- og stasjonsentrer på Jæren. I de siste krigsårene, og særlig i årene etter krigen, gikk torvproduksjonen sterkt tilbake. I 1950 utgjør den samlede brenntorvproduksjon således bare ca. 82.500 m³, hvorav 1.090 m³ maskintorv. Dette er en tilbakegang fra i fjor på ca. 10.500 m³ og ca. 45 % mindre enn i normale år før krigen. De vesentligste årsaker for tilbakegangen oppgis å være at torvressursene minker, vanskelig om arbeidshjelp og at forbruket av elektrisk kraft til oppvarming har økt.

Hordaland: I dette fylke har det normalt vært stukket meget torv, først og fremst i kystbygdene. Fylkets årlige brenntorvproduksjon ble angitt til 130.000 m³ stikktorv i årene før krigen. Under siste krig nådde torvproduksjonen sitt maksimum i 1943 med ca. 163.000 m³, av dette var 2.200 m³ maskintorv. Produksjonen avtok imidlertid nokså snart og i 1947 ble den mindre enn normalen. Nedgangen har fortsatt også i de senere år, den er i år bare 50 % av såkalt normal pro-

duksjon eller ca. 65.000 m³ stikkortv. Sammenlignet med 1949 er nedgangen ca. 20.800 m³. Årsakene til denne utvikling er mange: Torvressursene minker sterkt, jordvernloven reduserer adgangen til å stikke ortv på grunn mark, elektriseringen av en rekke herreder har medført redusert brenselforbruk, og dessuten oppgis at det er lite lønnsomt å stikke ortv når en kan få annet og bedre betalt arbeid.

Sogn og Fjordane: Den normale brenntorvproduksjon i dette fylke har vært oppgitt til ca. 50.000 m³ stikkortv. Under siste brenselkrise nådde produksjonen ca. 57.500 m³ i 1941. I de øvrige krigsår holdt produksjonen seg noenlunde på normal høyde, men allerede i 1946 gikk den betydelig tilbake, nemlig til ca. 35.000 m³, og senere har den holdt seg noenlunde på denne høyde. Også i 1950 er brenntorvproduksjonen oppgitt til ca. 35.000 m³ stikkortv, dvs. ca. 70 % av et normalårs produksjon. Det har hverken under krigen eller senere vært noen maskintorvanlegg i drift i dette fylke, et anlegg som ble planlagt straks etter krigen er ikke kommet i gang. Også her minker torvressursene i mange av de torvproduserende kystbygder.

Møre og Romsdal: I normale år er dette fylke det som har størst brenselproduksjon av de fire Vestlandsfylker med en årlig produksjon av ca. 165.000 m³ stikkortv. Under siste krig var produksjonen oppe i 191.500 m³ i 1942, av dette utgjorde 10.000 m³ maskintorv. Det har vært en del svingninger i produksjonen fram og tilbake, men den har stort sett holdt seg på normal høyde helt til i år da den utgjorde ca. 115.500 m³, utelukkende stikkortv. Det er m. a. o. en betydelig nedgang i brenntorvproduksjonen siste år, nemlig ca. 45.500 m³, eller ca. 30 % under normal produksjon. Her oppgis den alt overveiende årsak til nedgangen å være godt om penger til innkjøp av annet brensel, og lett adgang til bedre lønnet arbeid enn torvstikking. Også de dårlige værforhold må antas å ha influert på størrelsen av torvproduksjonen siste driftsår.

Sør-Trøndelag: Av samtlige fylker i Sør-Norge står Sør-Trøndelag som en god nr. 1 når det gjelder brenntorvproduksjonen. Det samlede kvantum brenntorv som produseres her er ifølge statistikken ca. 245.000 m³ stikkortv. Som i de fleste av landets øvrige fylker er det i kystbygdene at praktisk talt all brenntorvdrift foregår. Under hele krigen holdt produksjonen seg praktisk talt på samme høyde, bortsett fra 1944 da den lå en del under vanlig størrelse. I 1947 ble det produsert en del mer ortv enn normalt, nemlig ca. 248.400 m³, hvorav 2.900 m³ maskintorv. I 1950 oppgis produksjonen å være av normal størrelse, nemlig ca. 245.000 m³.

Nord-Trøndelag: Den normale ortvproduksjon er her ca. 55.000 m³. Produksjonen økte atskillig under krigen, i 1941 var den helt oppe i 82.400 m³. Senere gikk produksjonen suksessivt tilbake til noenlunde som i normale år, og den har holdt seg på ca. 55.000 m³ med en del mindre variasjoner opp eller ned i årene etter krigen. For inneværende år kan den settes til praktisk talt 100 % av normal produksjon. Det produseres bare stikkortv i dette fylke.

Nordland: Av alle landets fylker kommer Nordland som nr. 1 når det gjelder brenntorvproduksjonen, nemlig med ca. 380.000 m³ gjennomsnittlig i normale år. Alt dette er stikktorv. Under krigen økte produksjonen betraktelig, i 1943 nådde den opp i 519.000 m³ og den holdt seg på denne høyden både i 1944 og 1945. I sistnevnte år ble det produsert litt maskintorv (400 m³) ved et enkelt anlegg i fylket, men det har ikke lyktes, tross store anstrengelser fra Myrselskaps side, å få satt i gang hva vi kan kalle moderne maskintorvproduksjon i dette fylke.

I de senere år er brenntorvproduksjonen gått en del tilbake i Nordland. I år gjør en regning med at den utgjør ca. 90 % av normal produksjon, dvs. ca. 342.000 m³. Fra Salten, Lofoten og Vesterålen gjør en oppmerksom på at den produserte torv i år er av særlig god kvalitet, p. gr. a. den usedvanlige tørre og varme sommer. Brenselsverdien av den produserte torv oppgis derfor å være vel så stor i år som de nærmest foregående år.

Årsaken til nedgangen i torvproduksjonen oppgis bl. a. å være noe lettere adgang til å kjøpe kull, øket oljefyring og bedre tilgang på elektrisk kraft, samt mangel på arbeidskraft.

Troms: Dette er det eneste av de større torvproduserende fylker som oppgir å ha hatt større brenntorvproduksjon i år enn normalt. Til vanlig utgjør det produserte torvkvantum her ca. 167.000 m³, i år ligger det på ca. 196.225 m³. Produksjonsforholdene har her ligget meget gunstig an siste sesong.

Enkelte år under siste brennelskrise, nemlig i 1943, 1944 og 1945 nådde brenntorvproduksjonen opp i ca. 204.600 m³, for så å gå en del tilbake igjen. Variasjonene fra år til år har stort sett vært betinget av mer eller mindre gunstige værforhold.

Den alt overveiende brenntorvproduksjon i fylket foregår som stikktorvdrift. Det lykkes å få i gang et maskintorvanlegg her i 1945, som kom opp i en produksjon av 825 m³, men dermed var det slutt. I det hele synes befolkningen i Nord-Norge ikke å være innstilt på maskinell brenntorvdrift. Årsakene til dette kan være flere, men uvilje mot maskindriften og mangelfull teknisk innsikt i behandling av maskinene, er antakelig de viktigste årsakene.

Finnmark: Brenntorvproduksjonen oppgis her normalt til ca. 97.700 m³ stikktorv. Under krigen nådde den sitt maksimum i 1942 med ca. 120.000 m³. Så kom tvangsevakueringen høsten 1944, og senere har naturlig nok brenntorvproduksjonen vært atskillig under det normale. I inneværende år ble det produsert ca. 58.865 m³ stikk-torv i Finnmark, herav ca. 4.000 m³ på privat grunn og resten på statsgrunn. Sammenlignet med 1949 er det en fremgang på ca. 10.665 m³ i dette fylke. Heller ikke i Finnmark produseres det maskintorv.

Denne gjennomgåelsen av brenntorvproduksjonens størrelse i de enkelte fylker, viser hvilken rolle denne gren av myrdriften spiller under normale forhold og for tiden. Dessuten vil gjennomgåelsen gi

en antydning om hvor stor økning av brenntorvproduksjonen en noenlunde kan gjøre regning med under en eventuell ny brenselskrise.

I 1943, da brenntorvproduksjonen nådde høydepunktet under siste brenselskrise, var en oppe i en samlet produksjon av 2.091.200 m³ brenntorv eller 43,1 % over et normalårs produksjon. Av dette torvkvantum var, som før nevnt, vel 170.000 m³ maskintorv. Av stikktorv ved såkalte «kriseanlegg» ble det i samme år produsert ca. 40.000 m³, men selvsagt ble det produsert stikktorv for salg også ved en hel del mindre, private anlegg.

Til slutt skal vi i likhet med tidligere år gi en kort vurdering av brenntorvproduksjonens betydning både hva brenselsverdi angår og i penger:

Regner vi — som det vanligvis gjøres — at 2,5 m³ stikktorv eller 2,1 m³ maskintorv tilsvarer 1 favn skogsved, får vi at årets brenntorvproduksjon tilsvarer:

1.195.300 m ³ stikktorv : 2,5	478.120 favner
13.220 m ³ maskintorv : 2,1	6.295 »

I alt 484.415 favner

Årets produksjon av handelsved er i år iflg. opplysning fra Landbruksdepartementets tømmer- og trelastkontor 170.622 favner 60 cm ved. Ser en brenntorvproduksjonen på denne bakgrunn, forstår en at brenntorva spiller en ganske vesentlig rolle i landets brenselsforsyning. Faktum er at brenntorva i tilfelle den ikke hadde vært skaffet til veie, måtte ha vært erstattet av annet brensel, fortrinnsvis av ved fra andre distrikter enn de som selv produserer torv. I år er det imidlertid et stort underskudd på ved, og torva måtte antakelig derfor i stor utstrekning ha vært erstattet av importert brensel.

Hvordan stiller da forholdet seg mellom torv og kull, vil en spørre? Vanligvis regnes at det går 3 m³ maskintorv eller 4 m³ stikktorv til 1 tonn torv. Videre kan vi i år, for å være på den sikre side, regne at det går 2 tonn torv til 1 tonn kull (er torva av særlig god kvalitet er 1,8 tonn nok). Vi må altså dividere årets stikktorvkvantum med 8 og maskintorvkvantumet med 6 for å få det tilsvarende antall kulltonn. Vi får da:

1.195.300 m ³ stikktorv : 8	149.412 kulltonn
13.220 m ³ maskintorv : 6	2.203 »

I alt 151.615 kulltonn

Prisene på importerte polske og engelske koks er i år kr. 118,00 ved salg fra Norsk Brenselimport A/S, og kr. 143,00 ved salg fra importør til forhandler. Regner vi med det laveste tall, altså kr. 118,00 pr. kulltonn, får vi at årets brenntorvproduksjon tilsvarer en penge-

verdi av rundt regnet 18 mill. kroner. Hva et slikt tillegg i import ville hatt å si for vårt på forhånd anstrengte importbudsjett, kan en jo tenke seg til.

Konklusjonen av dette må bli at en søker brenntorvproduksjonen opprettholdt i størst mulig utstrekning hvor dette kan gjøres uten skade for jordsmonnet og den etterfølgende utnyttelse av torvmyrene.

Skal det lykkes å få maskintorvproduksjonen på fote igjen, kommer en ikke forbi statsgaranti til produsentene, som ellers bare vil sette i gang torvdrift i den utstrekning det lykkes for dem å sikre seg salgskontrakter i god tid før torvsesongen begynner. Da dette har vist seg meget vanskelig, blir følgen at maskintorv-anleggene blir stående, med det reustlat at det blir produsert lite salgstorv.

Oslo, 24. november 1950.

Aasulv Løddesøl.

NYE MEDLEMMER I 1950.

Livsvarige:

- Almenningslodd nr. 3, Østre Toten, Skreia.
 Austvoll, Olav, bonde, Sandnes.
 *Coward, James, jernvarehandler, Rjukan.
 Dingstad, Hilmar, gårdeier, Tomter.
 *Ekelund, Aasold, gårdbruker, Heistad st.
 Isachsen, Fr., professor, Blindern pr. Oslo.
 Nermo, Johs., gårdbruker, Hunder st.
 Nordre Høland kommune, Løken i Høland.
 Oddernes kommune, Kristiansand S.
 *Retterstøl, K. N., byråsjef, Bekkelagshøgda.
 Sel kommune, Otta.
 *Tomter, A., Chief Peat Engineer, Departement of Agriculture for
 Scotland, Edinburgh, Scotland.
 Ørland jordstyre, Brekstad.
 Al kommune, Al, Hallingdal.

Årsbetalende:

- Arbeidsdirektoratet, Parkveien 8, Oslo.
 Aursmoen småbrukerlag, Aurskog.
 Berger, Aksel, gårdbruker, Solli pr. Greåker.
 Bjarnesen, Magne, skogsarbeider, Trøgstad.
 Brun, Henrik, bonde, Uvdal i Numedal.
 Buen, Anders, gårdbruker, Jondalen pr. Kongsberg.
 Butenschøn, A., jr., cand. jur., Skøien hovedgård, Skøyen st.
 Buvik, Ole, gårdbruker, Kleive pr. Molde.

*) Tidligere årsbetalende medlemmer.